

[A. C. Normann.]

der jo ikke er ret hemmelig længere, at også regeringspartierne ønsker.

(Kort bemærkning).

Axel Kristensen: Det, der kalder mig op igen, er, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup øjensynlig er ganske ude af stand til at forstå, hvad jeg siger. I mit første indlæg sagde jeg, at den prisforrydelse, der eventuelt kan komme af en deponeringsordning, ikke gav en forbrugsbegrænsning, for de penge, man måtte give mere for varerne, fik en anden. Dernæst påviste jeg, at en liberalisering ville modvirke prisforhøjelserne, hvorfor jeg ikke mente, der kom nogen prisstigning. Endvidere påviste jeg, at den kreditindskrænkning, der ville gå ned gennem forbrugsledet, ville tvinge til en forbrugsbegrænsning, og at denne forbrugsbegrænsning ville betyde en opsparring. Jeg påviste, at denne kreditindskrænkning ville brede sig fra de varer, der kom ind under deponeringsordningen, til alle de varer, som de handlende måtte handle med, fordi de måtte fremskaffe pengemidlerne gennem hele deres forretning og ikke blot ved handelen med disse varer. Derfor er det, det ærede medlem siger, ganske uden sammenhæng med det, jeg har sagt, og det ærede medlem klarer sig ikke ved at vende op og ned på det, jeg siger, for at gøre det meningsløst.

Det ærede medlem hævder, at vi kunne dog have givet gode råd. Hvorfor skal vi give ministeriet eller flertallet gode råd, når de ikke vil bruge dem? De erklærer, at de ikke tror på og ikke vil bruge en deponeringsordning. Er det så ikke ganske ligegyldigt, hvilke varer det drejer sig om? Vi har sagt, at vi er villige til at forhandle om disse varer; vi vil ikke stille dem over for noget diktat, ikke stille færdige forslag, men er villige til at forhandle; men når regeringspartierne siger, at de ikke vil bruge forslaget, hvorfor skulle man så fortsætte?

Finansministeren (Kampmann): Jeg synes, det bliver morsommere og morsommere. Nu påstår det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at han ikke kan sige noget om deponeringsordningen, fordi regeringen ikke

vil bruge den. Før sagde det ærede medlem hr. Aksel Møller, at han ikke ville sige noget om deponeringsordningen, for så ville regeringen bruge den til at supplere med. Det drejer sig imidlertid ikke om alle disse undskyldninger. Det, det drejer sig om, er sagen: hvilken politik ville oppositionen føre i stedet for regeringens? Det ærede medlem hr. Axel Kristensen siger, at det kan ikke nytte at diskutere med mig — det ærede medlem kan dog øjensynlig diskutere med det ærede medlem hr. Per Hækkerup — det bliver ikke andet end gentagelser, siger han. Jeg har spurgt det ærede medlem, hvorvidt han mener, at en deponeringsordning, beløbende sig til 500 mill. kr., kunne træde i stedet for de forslag, vi har fremsat, og redde vor øjeblikkelige valutasituation. Det er det, det drejer sig om, ærede medlem. Må jeg ikke få et svar herpå? Det ærede medlem er formentlig klar over, at 500 mill. kr. er en 6-7 pct. af Danmarks årlige import. Mener det ærede medlem virkelig, at et forslag af den art kunne hjælpe os nu?

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1. uden for betænkningen af *Aksel Larsen m. fl.* (se sp. 592)
forkastedes med 135 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 82 stemmer mod 6; 55 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2. uden for betænkningen af *Aksel Larsen m. fl.* (se sp. 592)
forkastedes med 137 stemmer mod 6.

§ 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af *Aksel Larsen m. fl.* (se sp. 592) betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen.